

Стоян Тасков

Обл. Пазарджик Общ. Пещера Нас. Място Пещера

Професионална гимназия по икономика и мениджмънт - 11Б клас

Стремежът ни към справедливост

Справедливост ?! Какво точно означава тази дума , ако потърсим в интернет, ще открием следното – „Справедливостта е понятие за моралната правота.“ Моралната правота, да, точно така, морална. Думата морал, която за съжаление е изгубила смисъл през последните десетилетия. По-лошото обаче е, че след като моралът е изгубил своя смисъл как се очаква хората да са справедливи, да се стремят към справедливост?

Смятам, че справедливостта в нашата Родина е до толкова размита, че сме се нагледали на какви ли не странни, нелепи, несправедливи, та дори и нелогични и абсурдни решения на съдебната власт и на съдилищата в страната. Хора, които са извършвали престъпления, които са доказани безспорно, остават безнаказани или биват освобождавани с парична гаранция, а най-точно се измъкват от „тежката ръка на закона“. Също така има и хора, които пък не са извършили нищо чак толкова нередно или страшно за обществото и биват наказвани строго за това.

Не случайно България е на 111 място по свобода на словото. Българинът сам по себе си определено е научен да мълчи, защото сякаш на него никога не му е давана възможността да говори, нашата народопсихология е „Наведена галва сабя не я сече“! Е да, питам се до кога така, до къде ще стигнем? И тук идва моментът, в който един обикновен човек си казва, след като няма справедливост или справедливостта е угодна само на тези, които я „притежават“ и могат да си я позволят, как се очаква от мен, да се стремя към нея ? За съжаление има доста примери, с които не само, че не трябва да се гордеем, те са примери за несправедливост и за погазване на закона, за нашият „стремеж към справедливост“ и за нашето безпрецедентно нехайство!

Какво ще кажем например за протестите от лятото, какво ще кажем за това, как водещите телевизии в страната показваха само това, което е удобно на определени хора... Какво ще кажем за това, как хората минаваха зад камерите и викаха „ Фалшиви новини“ и със сигурност има нещо вярно в това. Как бяха давани едни обещания за

променя на закона, за неговото реформиране та дори и за нова конституция или това бяха думи хвърлени на вятъра. Думи като „Ще закрием Висшия съдебен съвет и ще предложим създаването на Съдебен съвет на съдиите и на Съдебен съвет на прокурорите. Двата съвета ще решават отделно кадровите и основните въпроси, свързани със съдиите, от една страна и прокурорите и следователите, от друга. “Народното събрание може да изслушва Главния прокурор по въпроси, свързани с конкретни наказателни производства, след разрешение на наблюдаващия прокурор “ и те ли бяха написани в друго историческо време, и те ли бяха казани просто така, за да се усмири народът и да бъде замазано положението отново. Къде беше съдебната власт тогава, независимият съд, който да разбере има или няма проблем, а очевидно след като хората бяха по площадите, имаше проблем и все още го има.

В същото време нека видим и Джок Полфрийман, който беше осъден за жестоко умишлено престъпление. След големия отзвук, дори във фалшивите медии в края на 2020, ВКС се произнесе за възобновяване на случая и отново „справедливостта възтържествува“, той беше пуснат 8 години по-рано на свобода... Отново законът беше погазен, тъй като НПК изрично предвижда случаите, в които дела могат да бъдат преустановявани, а това не беше едно от тях. Къде беше справедливостта тогава? Съдът се произнесе, а хората твърдяха – „Не е известно друг път главният прокурор да е искал възобновяване на подобно производство, тъй като това е недопустимо.“

Някой ще каже, добре де, но ние не променяме нищо. Аз ще отговоря, добре де, как се очаква от нас да променим нещо, как се очаква от нас да се стремим към справедливост, когато пред очите ни постоянно се показва несправедливост, потъпкване на закона и човешките права и свободи. Тук обаче, има едно голямо НО, време е да осъзнаем ,че само ние сме си виновни за това. Няма как да очакваш от човек, който не познава законите, правата и задълженията си, да цени закона, справедливостта и пази човешките права и свободи. Няма как да очакваш от човек, който не знае значението на справедливост, да я цени и да я желае, а още по-малко можеш да очакваш, той да се стреми към нея. Време е да се разбере, че човекът освен права и свободи по закон има и задължения и отговорности също по закон. Ако човек разбере, какви са неговите отговорности и задължения , преоткрие своите права и свободи едва тогава той ще разбере, защо му е нужна справедливост и ще започне да се стреми към нея. За момента обаче истината е такава, ние не се стремим към справедливост, защото просто така ни е удобно...или не е пряко свързано с нас, а с някой друг.

Въпреки всичко написано до тук обаче, аз съм оптимист, смятам, че има хора, на които има пука за справедливостта, които се стремят към нея, смея да твърдя, че и аз съм един от тях. Понякога това изглежда сякаш се бориш с вятърни мелници. Времето се мени, хората също, ще дойде ден, когато всички ние ще се стремим към справедливост и ще я постигнем.